

Het Boek Johannes

De Essentie van Jezus

Het Boek

Johannes

De Essentie van Jezus

Gerard Meerstadt

Het boek Johannes
De Essentie van Jezus

Versie 1.4 januari 2022

Copyright © 2021,2022
by Gerard Meerstadt

Kaft illustratie

Pompeo Batoni (1708-1787) - Saint Johannes the Evangelist - 266912

National Trust. Wikimedia Commons.

Ik heb deze historisch onjuiste afbeelding gekozen, omdat, zonder zich iets aan te trekken van de realiteit van Johannes als een oude man met baard, Pompeo Batoni de geest van Johannes heeft weergegeven, jeugdig en geïnspireerd, opziend naar de leiding van Jezus, om op te schrijven wat hij hem laat zien. De adelaar zit naast hem als symbool van wijsheid en een scherpe visie.

Aan de lezer

In onze tijd is het dringender dan ooit om de waarheid te weten over de wereld waarin wij leven en waar deze naartoe gaat. Vele eeuwen geleden is die waarheid over onze wereld en haar toekomst beschreven in de boeken van het Nieuwe Testament, het deel van de Bijbel dat ons vertelt over Jezus Christus en zijn missie op aarde. Het Oude Testament, het grootste deel van de Bijbel, beschrijft een voorstadium van de openbaring van de waarheid in het Nieuwe Testament.

Deze uiterst belangrijke boodschap is kundig verborgen door de machtige tegenstanders van deze waarheid. Ze konden de boodschap zelf niet verwijderen, daarom is deze omgeven met gecompliceerde theologie en religieuze traditie, met als doel om het moeilijk te maken voor de gemiddelde lezer om de ware informatie te ontdekken temidden van het irrelevante ritueel, het ongeloof en vele andere afleidingen die alle één doel hadden, het verbergen van de bevrijdende kostbare waarheid voor de gemiddelde mens. Het waarom daarvan wordt duidelijk in het verhaal zelf.

Deze informatie is belangrijk voor ieder mens op aarde en moet simpel en duidelijk begrepen kunnen worden. Vele mensen die tientallen jaren bij religies zijn aangesloten hebben nog steeds geen idee wat de simpele en krachtige informatie inhoudt. Het kan niet door religie begrepen worden, want de boodschap zelf heeft geen behoefte aan religie, die heeft alleen maar voor veel afleiding gezorgd.

Het kan een hele klus zijn om alle boeken van het Nieuwe Testament door te lezen voor iemand die meteen wil inzoomen op de essentie van die waarheid, en misschien

later de omliggende dingen wil lezen als ze betekenisvol worden in het licht van die centrale boodschap.

Dus wat hebben we nodig om de volledige waarheid van de boodschap helder te krijgen zonder teveel in detail te gaan? Kunnen we direct inzoomen op de essentie van de informatie en de persoon van Jezus Christus? Ja dat is mogelijk, zoals het ook hoort te zijn met een boodschap die simpel en helder moet zijn. We kunnen dat doen met behulp van de boeken van Jezus' geliefde vriend op aarde, zijn discipel Johannes.

Johannes schreef tegen het eind van de eerste eeuw zijn verslag over het leven van Jezus op aarde. Tegen die tijd waren er al verslagen over het leven van Jezus verschenen van Matheus, Markus en Lukas, die al enkele tientallen jaren in omloop waren. Dus wat ontbrak er nog dat Johannes zijn versie deed schrijven? Wat was het dat Johannes wilde benadrukken over Jezus? Of, beter gezegd, wat was het dat Jezus wilde dat hij zou benadrukken?

Johannes schrijft zijn verslag om ons één ding te tonen: Dat deze mens Jezus in werkelijkheid de zoon van God was. En dat hij naar de aarde was gekomen om het hele menselijke geslacht te bevrijden van zonde en dood. Als we dat kunnen inzien, dan volgt de rest vanzelf. Door het levensverhaal van Jezus aandachtig te bestuderen, zoals Johannes dit heeft opgeschreven, komen we tot het inzicht dat Jezus de zoon van God is, wat onze persoonlijke transformatie mogelijk maakt.

Het werkelijk kunnen geloven van dit verhaal maakt het hele verschil. Dat plaatst ons in een nieuwe realiteit, waarin een nieuw gedrag het directe gevolg is van die

verandering in perceptie. Het betekent een transformatie van de dood naar het leven in één enkele diepe realisatie.

Deze persoonlijke transformatie, het binnengaan van die nieuwe werkelijkheid, is het doel van 'Het Boek Johannes - De Essentie van Jezus'. Het vervolg op dit boek is 'Het Boek Openbaring Zoals Het Is', dat ons door de toekomstige transformatie van de hele wereld leidt, waarbij deze verandert van duisternis naar licht. Met deze twee boeken leer je de hele essentie kennen van het eeuwenoude verhaal van God en de mens, dat zijn vervulling gaat krijgen in een toekomst die niet heel ver weg is. En bovendien, onze persoonlijke transformatie zal direct zijn, deze hoeft nergens anders op te wachten dan onze eigen bereidheid.

Het verhaal van Johannes, beschreven in deze twee boeken, is een radicaal verhaal. Het gaat direct tot op de essentie. In dit verhaal wordt duidelijk dat we wel geloof nodig hebben, maar geen religie. Het tweede boek laat zien hoe de politieke, economische en religieuze machten van de wereld zullen verdwijnen als onderdelen van het huidige systeem dat mensen weghoudt van de simpele en heldere waarheid.

Het kennen, begrijpen en geloven van deze twee verslagen van Johannes in het Nieuwe Testament, met een aanvullende bijdrage van de apostel Paulus, is voldoende om de grootse waarheid te leren kennen over ons leven en er volledig deel van te zijn. Voor mensen in een snel veranderende tijd, met een overvloed aan informatie die op ons afkomt, is dit de 'short track' om tot de relevante levensreddende kennis te komen, die voor ons beschikbaar is als we ernaar zoeken en ons niet makkelijk laten afleiden van onze intentie.

Alle bijbelaanhalingen in dit boek zijn, tenzij anders aangegeven, uit de World English Bible, een moderne, vrij beschikbare versie van de American Standard Version, vertaald in het Nederlands.

Inhoud

De verbluffende waarheid.....	11
In het begin.....	15
Water in wijn.....	27
Opnieuw geboren worden.....	32
Jezus het levende water.....	43
Zij die horen zullen leven.....	51
Wilt u ook weg gaan?.....	64
Intermezzo.....	74
De Farizeeën in het offensief.....	77
De waarheid zal u vrij maken.....	83
De man die blind geboren was.....	87
De schapen horen zijn stem.....	95
Lazarus opwekken uit de dood.....	101
Ziet, uw koning komt.....	108
Tweede intermezzo.....	115
Ik geef u een een nieuw gebod.....	116
In mijn Vader's Huis.....	124
Jezus laatste lessen aan zijn discipelen.....	130
Jezus wordt verraden.....	133
De opstanding van Jezus.....	138
Jezus' afscheid van zijn discipelen.....	142
Bijdragen van Paulus.....	146
Jezus' twee stappen benadering.....	169
Daar was het ware licht.....	170
Vraag & Antwoord.....	171
Het Boek Johannes.....	194

De verbluffende waarheid

Sommige mensen geloven dat er alleen dit leven is, als je dood gaat is alles voorbij. Anderen geloven dat bij de dood van het lichaam de ziel, de eigenlijke persoon, voortleeft en aan een nieuwe fase van zijn reis begint.

Geen van deze beide dingen wordt onderwezen door Jezus Christus. Hij laat ons verrassend zien dat eeuwig leven een kwestie van keuze is. Sommige mensen zullen eeuwig leven en andere niet. En de keuze is aan ons. Onze basisstaat is dat we onder het doodsoordeel van onze voorouders leven. Als we dood gaan stopt ons bewustzijn en maken we niets meer mee, net als in een diepe droomloze slaap. Einde oefening, zoals er op een grafsteen bij mij in de buurt staat.

De tweede mogelijkheid, terug naar het eeuwige leven voor de mens, zoals dat oorspronkelijk bedoeld was, is door de tussenkomst van Jezus in onze wereld mogelijk geworden. Als dat waar is, dan is het dus wel iets dat onze aandacht verdient! En zijn regeling werkt met terugwerkende kracht! Ook voor de mensen die nu al dood zijn is er diezelfde kans!

Eeuwig leven is niet iets dat we door onze eigen inspanning kunnen verkrijgen, hoe hard we het ook zouden proberen. Het is een vrije gift, net als het leven zelf, die ons geboden wordt zonder voorwaarden. Alles wat er in feite voor nodig is, is dat we geloven dat dit echt waar is. En daar zit de moeilijkheid, Hoe kunnen we geloven dat het waar is?

Jezus heeft de mogelijkheid om eeuwig te leven 2000 jaar geleden al geregeld voor ieder mens, het werk is al gedaan. Nu is het alleen aan ons om de uitnodiging te

accepteren en ons leven te leiden vanuit deze nieuwe realiteit. Het vraagt niet eens van ons dat we 'goede mensen' zijn, want in onze huidige staat is niemand goed genoeg om het te verkrijgen op basis van onze verdiensten. Dus wees gerust, ook voor jou en mij is het haalbaar.

Johannes laat ons zien, in zijn beschrijving van Jezus' leven op aarde, wie hij echt is en met welk doel hij onder ons was. En het komt allemaal neer op twee dingen, waarvan het eerste is te laten zien dat hij echt de zoon van God is, niet een gewoon mens, maar de grote maker, die, in naam van zijn Vader, alles heeft gemaakt dat bestaat.

Het tweede is dat hij vanuit die positie speciaal naar de aarde is gekomen als mens, om het doodsoordeel over de nakomelingen van Adam weg te nemen, door het offer van zijn menselijke leven als losprijs voor wat Adam verloren heeft doen gaan. Door het eerste te beseffen kunnen we het tweede geloven en een nieuwe werkelijkheid binnengaan.

Johannes introduceert hem als de grote scheppende macht waardoor de hele wereld tot bestaan is gekomen. In moderne termen zouden we kunnen zeggen dat hij de programmeur is van de realiteit waarin wij leven. Hij heeft het universum voortgebracht, het leven op onze planeet en alle processen die het leven op aarde onderhouden. Deze immense macht, die handelt vanuit universele liefde, had een dringende reden om naar ons toe te komen, om de wereld binnen te gaan die hij zelf gecreëerd had, om geboren te worden als een mensenkind, op te groeien tot een volmaakt mens, om ons te helpen de dood te overwinnen, iets dat we nooit uit onszelf zouden kunnen doen.

Dus dit is een 'bovennatuurlijk' verhaal, gezien vanuit ons dagelijkse perspectief, dat is wel duidelijk. We gaan zien hoe ook de meeste mensen tijdens zijn leven op aarde Jezus' boodschap niet wilden geloven, hem zouden verwerpen en zouden eisen dat hij ter dood werd veroordeeld, wat ook is gebeurd en uitgevoerd.

Sinds die tijd is er een felle oppositie geweest tegen de simpele liefdevolle waarheid van Jezus. Vele lagen van misleiding zijn eromheen opgetrokken, om de ware betekenis te verbergen terwijl deze openlijk voor ons ligt. Religieuze machtsblokken zijn eromheen ontstaan, maar de waarheid is helder en simpel en heeft hun interventie niet nodig. Vele andere hindernissen zijn opgericht om zoekers naar waarheid op doodlopende wegen te leiden. Dus misschien hebben we persoonlijk nog wel wat te doen om tot de simpele aanvaarding te komen van zijn gift aan ons.

Aan de andere kant, hij wil dat wij zijn waarheid ontdekken en zijn uitnodiging voor het eeuwige leven accepteren, dus hij zal ons helpen zodra we van binnenuit resoneren met de waarheid die hij presenteert.

Deze waarheid is helder en simpel en voor ons beschikbaar om te ontdekken en ons eigen te maken. Zodra we zijn uitnodiging accepteren om die nieuwe realiteit binnen te gaan, zal de wereld om ons heen veranderen, we leven in dezelfde ruimte, maar vanuit een nieuw kader van eeuwig leven, met waarheid als onze intentie en liefde als onze drijvende kracht. Dat verandert alles!

De opbouw van het boek Johannes

Nadat er al drie verslagen over zijn leven op aarde en zijn

boodschap waren verschenen, door Mattheus, Markus en Lukas, gaf Jezus aan Johannes een kernachtige boodschap, die nog duidelijker kon worden gebracht aan de wereld. Johannes mocht alle details weglaten en direct op de essentie inzoomen. Jezus opent de weg naar eeuwig leven, voor iedereen die hem wil aanvaarden als degene die in staat is om dat te geven. En daarom bewijst hij tijdens zijn leven op aarde steeds weer het volgende: 'Zie mij niet alleen als een mens zoals iedereen. Zie dat ik de zoon van God zelf ben, degene die deze wereld heeft gemaakt. Ik ben speciaal als mens geboren om jullie van zonde en dood te bevrijden, zodat de weg naar eeuwig leven, zoals bedoeld, weer open is voor jullie allemaal!'

Dit zien we op twee manieren terug in de opbouw van het boek Johannes.

Ten eerste begint Johannes in hoofdstuk 1 met een majestueuze introductie van Jezus als het woord van God, door wie alle dingen tot bestaan zijn gekomen. In de hoofdstukken daarna zal Jezus deze positie in de praktijk demonstreren, zoals Johannes laat zien in zijn activiteiten die hij heeft beschreven.

Ten tweede zien we dat Jezus, en daarmee ook Johannes, steeds weer hetzelfde punt benadrukt, elke keer in verschillende omstandigheden. Dit repetitieve karakter van de kernboodschap is nodig om ons te doordringen van de centrale betekenis van dit verhaal, dat ons zal helpen om zelf ook die waarheid te aanvaarden en die werkelijkheid van het eeuwige leven te betreden. Tegelijkertijd ontspint zich het spannende verhaal van Jezus' begin als de Christus tot en met zijn terechtstelling en zijn opstanding en laatste woorden aan zijn volgelingen.

In het begin

(Lees Johannes hoofdstuk 1, het hele boek Johannes staat in de bijlage)

Johannes begint zijn verhaal over Jezus niet met zijn geboorte als kind, nee, hij benadert de situatie bewust van de andere kant! Hij begint zijn introductie met het Woord van God. Het Woord was bij God, het bestaat naast hem, en het Woord was God, van dezelfde soort als God zelf.

In het oorspronkelijke Grieks wordt God zelf 'de God' genoemd (ho Theos), en het Woord wordt 'God' (Theos) genoemd, zonder het lidwoord 'de'. Dit geeft mooi weer dat het Woord direct uit God voortkomt en een uitdrukking van zijn wezen is.

Dit is de tekst in de World English Bible (WEB), NL vertaling

Johannes 1: 1,2

In het begin was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Het was in het begin bij God.

In het Nederlands lijkt het een verwarrende uitspraak, maar in het Grieks, met het lidwoord erbij, is het onderscheid tussen 'de God' en het Woord duidelijk:

In het begin was het Woord, en het Woord was bij 'de God', en het Woord was 'God'. Het was in het begin bij 'de God'.

Wie op zoek is naar de oorspronkelijke betekenis kan de oplossing voor veel vragen terugvinden in de oorspronkelijke Griekse teksten.

Wie of wat is dan het Woord? Johannes vertelt verder:

Johannes 1: 3

Alle dingen zijn door hem gemaakt. Zonder hem is er niets gemaakt dat gemaakt is.

Eerst is er God, buiten tijd en ruimte, hij is de bron van alles, ook van het Woord. Alles begint met het Woord. Het Woord creëerde vervolgens alles dat bestaat. Dus we kunnen terecht het Woord de schepper van alle dingen noemen, al is hij niet 'de God' zelf. Hij schiept alles in opdracht van God en met de vermogens die God hem daartoe gegeven heeft. We kunnen zeggen dat God na het voortbrengen van het Woord alles aan hem gedelegeerd heeft. Iets verderop in het boek zal Johannes de termen vader en zoon gebruiken voor God en het Woord.

Johannes 1: 4,5

In hem was het leven, en het leven was het licht van de mensen. Het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet overwonnen.

Hier brengt Johannes het Woord in direct verband met de mens. Ons leven is van hem afkomstig. Hij is de maker van alles dat bestaat. We kunnen hem als de programmeur van onze wereld zien, vergelijkbaar met een virtuele wereld in een computer, die ook een programmeur heeft. Als maker staat hij buiten onze wereld, maar bepaalt hij wel alle regels en wetten volgens welke deze wereld opereert. Dus hij is echt de bron van onze werkelijkheid.

Het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet overwonnen.

Deze woorden hebben betrekking op wat er is gebeurd na de schepping van de wereld. Engelen en mensen zijn

geschapen naar Gods voorbeeld, met een vrije wil, de vrijheid om het pad van het licht te volgen, of elk ander pad te kiezen dat ze wilden. In een volmaakte wereld wilde God zeker schepselen hebben die echt vrij zijn, met een vrije keuze en persoonlijke verantwoordelijkheid. Hun hele leven zou een vrijwillig leven zijn, met alles voorhanden om het tot een prachtige ervaring te maken.

Dat hield ook onzekerheid in over wat ze zouden gaan doen, welk pad ze zouden kiezen. Als gevolg daarvan zijn sommige engelen weggevallen van het licht en hebben ze de eerste mensen meegesleurd op een pad van duisternis. Daarmee was duisternis geïntroduceerd in de wereld, die vervolgens onontkoombaar bleek voor de mens, omdat de nakomelingen van de eerste mens geboren waren in die toestand van duisternis, zonder de mogelijkheid om terug te keren naar dat volmaakte pad van licht en leven.

Terwijl mensen geschapen waren om in het licht te leven, zonder dood, zijn ze, door de vrije keuze van de eerste mens, tot een situatie vervallen waarin ze de dood niet konden ontsnappen en verloren waren in een wereld van duisternis, zonder mogelijkheid om daar zelf uit te komen. Daardoor hebben de profeten van oudsher voorzeggd dat het Woord zelf naar deze wereld zou komen die hij zelf gemaakt had, als het ware licht in de duisternis, om de mensen te bevrijden uit hun gevangenis van duisternis en dood en ze terug te plaatsen op de weg naar het leven en het licht. En nu, in het boek Johannes, staat dit op het punt te gebeuren.

Johannes 1: 6-8

Er kwam een man, gestuurd door God, wiens naam Johannes was. Deze kwam als getuige, opdat hij zou

getuigen over het licht, opdat allen door hem zouden geloven. Hij was niet het licht, maar werd gestuurd om te getuigen over het licht.

Dit is niet Johannes, de schrijver van het boek. Dit is Johannes de Doper, die kwam om de mensen te dopen in water als een teken van berouw, in voorbereiding op de komst van het licht, opdat ze het licht als zodanig zouden herkennen wanneer het komt.

Johannes 1: 9-11

Het ware licht dat iedereen verlicht, kwam de wereld binnen. Hij was in de wereld, en de wereld werd door hem gemaakt, en de wereld herkende hem niet. Hij kwam tot de zijnen, en zij die de zijnen waren, ontvingen hem niet.

Johannes begint zijn verhaal over het licht door te onthullen hoe het zou aflopen. De wereld zou haar eigen maker niet herkennen, zou deze unieke gelegenheid voor een directe ontmoeting voorbij laten gaan. Ze zouden hem niet ontvangen. Hoe triest is dit, wat een enorm misverstand moet er aan de basis hiervan hebben gelegen.

Er zit zoveel relevantie in deze tekst, dat we het haast niet kunnen bevatten als we het lezen. De mensen bevonden zich in duisternis, zonder enige hoop om daar uit zichzelf aan te ontsnappen. En dan verschijnt daar het ware licht ten tonele, om iedereen te bevrijden van de banden van duisternis. Wat hij dan op het punt staat te gaan doen, opent de weg voor iedereen die leeft en die ooit heeft geleefd, om terug te keren naar het licht. Wat een bijna ongelooflijk bericht is dit! En toch zagen zij niet wie hij was. Ze geloofden hem niet.

Hij was in de wereld, en de wereld werd door hem gemaakt,

en de wereld herkende hem niet.

Wij, de mensen, herkennen onze eigen maker niet, die wil dat wij het licht van het leven kunnen binnengaan, terugkeren naar huis, op dat veel hogere niveau van leven waarvoor we bestemd zijn.

Hij kwam tot de zijnen, en zij die de zijnen waren, ontvingen hem niet.

Door de verduisterde staat van hun geest namen 'de zijnen' hem niet aan. Maar hij, het ware licht, komt niet voor niets. Hij verlicht ieder mens, dus vanaf dat moment zouden alle mensen de gelegenheid en de mogelijkheid hebben om tot het licht te komen, wat voorheen niet mogelijk was. Maar ze zouden hem wel moeten ontvangen, erkennen, om voordeel te hebben van deze verlichting.

Johannes 1: 12, 13

Maar zovelen als die hem ontvingen, gaf hij het recht om Gods kinderen te worden, aan hen die in zijn naam geloven; die niet uit bloed, noch uit de wil van het vlees, noch uit de wil van de mens, maar uit God geboren zijn.

Stel je eens voor wat Johannes hier zegt, zovelen als hem aannemen, wat betekent, hem erkennen als het licht dat komt om ons te bevrijden, heeft hij de macht gegeven om kinderen van God te worden! Dezen zijn verwekt, of geboren uit God, zegt hij. Menselijke krachten kunnen dit niet bereiken, maar God zelf accepteert ons als zijn kinderen als we het licht dat in de wereld is gekomen herkennen en ontvangen. Dan zijn we geboren uit God, als een nieuwe geboorte, met een nieuwe werkelijkheid!

Johannes 1: 14-17

Het Woord werd vlees, en leefde onder ons. We zagen zijn heerlijkheid, zo'n heerlijkheid als van de ene en enige Zoon van de Vader, vol van gratie en waarheid.

Johannes getuigde over hem. Hij riep uit en zei: "Dit was hij van wie ik zei: 'Hij die na mij komt, heeft mij overtroffen, want hij was voor mij'. Uit zijn volheid ontvingen we allemaal gratie op gratie. Want de wet is door Mozes gegeven. Gratie en waarheid werden gerealiseerd door Jezus Christus.

Nu onthult Johannes hoe het Woord, het licht der wereld, tot ons is gekomen. Hij werd vlees en leefde onder ons! Hij veranderde zichzelf in een levend mens. Hier wordt hij ook de 'enige Zoon van de Vader' genoemd. Hij blijkt niet alleen het Woord van God te zijn, maar ook de zoon van God. Daarom werd hij ook 'God' genoemd, maar niet God zelf, niet 'de God', zoals we zagen in het begin van het boek.

En nu onthult Johannes de Doper de menselijke identiteit van het Woord, de zoon van de Vader. Het is de mens Jezus, ook genoemd de Christus, de gezalfde, want hij was gezalfd voor een speciale opdracht hier op aarde.

Dit is zo'n grote waarheid die Johannes hier met ons deelt. 'Het Woord werd vlees', of in onze normale bewoording, de macht die het hele universum heeft voortgebracht is mens geworden en heeft onder ons gewoond.

Dit is het verhaal van Johannes over de achtergrond van de mens Jezus. Hij wordt niet geïntroduceerd als gewoon 'een goed mens' of een profeet of een heilige. Hij is een wezen van veel grotere betekenis dan we ons kunnen

voorstellen, hij komt naar ons niveau toe om ons te bevrijden uit een donkere put van angst, onderdrukking en dood, waaruit we nooit zelf kunnen ontkomen.

Deze wereld leeft nu nog steeds in die staat, maar individuele personen kunnen eruit ontsnappen sinds de dag dat Jezus de poort heeft geopend. Uiteindelijk zal de hele wereld deze transitie doormaken, maar eerst zullen er afzonderlijke personen komen, in alle tijden, inclusief de huidige.

'Hij is vol gratie en waarheid'. Zijn gratie (Engels 'grace') is zijn liefde voor ons, ongeacht wat wij doen, een liefde omdat we zijn creatie zijn. Hij kent de onvolmaakte staat waarin wij verkeren en hij wil ons graag gelukkig zien. Hij begrijpt dat we dagelijks struikelen in onze goede intenties. Hij ziet aan die dingen voorbij en is naar ons toe gekomen om ons te verlossen van de last die we in ons leven met ons meedragen.

Want de wet is door Mozes gegeven. Gratie en waarheid werden gerealiseerd door Jezus Christus.

De wet die God via Mozes aan de Israëlieten gaf, was een volmaakte wet en dat was de reden dat niemand van de onvolmaakte mensen er naar kon leven. Het leidde niet tot vrijheid voor hen, maar tot oordeel. De wet maakt ons bewust van zonde, zei Paulus, zonder de wet zou er geen definitie van zonde zijn.

Over het begrip 'zonde'

Het woord 'zonde' is zo beladen geraakt met een onjuiste betekenis, dat de echte betekenis enige verklaring behoeft. Zonde is een algemene toestand waaraan alle mensen zijn onderworpen. Het is de oorzaak van de dood en iedereen gaat dood. Dus in de schriftuurlijke

betekenis is iedereen een zondaar, niet alleen oplichters en moordenaars, maar ook de mensen die bekend staan om hun hulpvaardigheid en liefde. De hele mensheid moet opgeheven worden uit deze toestand, naar een veel hoger niveau van leven en vervulling dan we nu ervaren in deze wereld.

Zo werden doormiddel van de wet van Mozes de mensen zich bewust van zonde, maar ze werden er niet door bevrijd van zonde.

En nu komen 'gratie en waarheid' tot ons door Jezus Christus. Wat een enorme stap vooruit voor de hele mensheid, want die gratie en waarheid zijn niet alleen voor de Israëlieten, maar voor alle mensen.

Deze gratie betekent dat door ons geloof in Christus in zijn rol als bevrijder, wij aangenomen worden als kinderen van God.

Voorlopig behouden we daarbij nog wel onze onvolmaakte natuur, maar we worden er niet meer 'op afgerekend', want nu we ook opnieuw geboren zijn uit God, zijn we een nieuwe creatie. We worden beschouwd als waren we zonder zonde, terwijl we toch ons onvolmaakte lichaam hebben dat aan de zonde onderworpen is. We identificeren ons er niet langer mee! Maar het is er nog wel en dat kan voor velen een moeilijke zaak zijn.

Deze 'gratie en waarheid' maken een zeer relevant en beslissend verschil in ons leven. Veel mensen worden teruggehouden door de schuld en de schaamte die ze voelen over de dingen die ze gedaan hebben in hun leven. Op vele manieren hebben ze geleerd dat ze niet goed genoeg zijn en zijn dat gaan geloven door herhaling.

De last van schuld door zonde komt veel voor bij alle volkeren op aarde. Religie en culturele overtuigingen hebben hierbij een grote rol gespeeld.

Met zijn gratie zegt Jezus eigenlijk, 'ik weet dat je onvolmaakt bent, dat je fouten maakt en verkeerde oordelen velt, dat mensen het gevoel kunnen hebben dat jij hen gekwetst hebt, maar al die dingen zijn inherent aan je huidige onvolmaakte natuur. Die worden je allemaal vergeven, je hoeft je er niet meer schuldig over te voelen. Dus zelfs terwijl je morgen weer dit soort dingen zult doen, mag jij je er vrij van voelen en toch een kind van God zijn, en je geest laten opbeuren door die waarheid, niet terneer laten slaan door zonde en schuld.'

En ook de waarheid is gekomen door Jezus. Hij legde uit wie God is, hoe wij hem als onze vader kunnen zien, hoe alles in elkaar zit en hoe de wereld zal groeien naar haar bedoelde staat van volmaaktheid, en hoe iedereen deel kan uitmaken van die wereld, alleen door het te willen, door het te zien als de realiteit die het is, en ermee in overeenstemming te leven.

Johannes 1: 18

Niemand heeft God ooit gezien. De enige Zoon, die in de boezem van de Vader is, heeft hem verklaard.

De enige manier waarop we God echt kunnen leren kennen is door de zoon, die op aarde heeft geleefd als de mens Jezus en ons onderwezen heeft. Hij laat in zijn eigen wezen zien wie God is. Zij zijn zozeer één dat verderop in het verhaal Jezus zegt "Wie mij heeft gezien heeft de Vader gezien, want de Vader en ik zijn één." Dat betekent dat het leren kennen van het leven en de lessen van Jezus

en het navolgen van hem, ons in nauw contact brengt met God, onze Vader.

Als het verhaal verder gaat zien we Johannes de Doper bij het water om mensen te dopen als Jezus naar hem toekomt.

Johannes 1: 29

De volgende dag zag hij Jezus tot hem komen en zei: "Zie, het lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt!"

Johannes de Doper doet deze uiterst belangrijke uitspraak. *Zie, het lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt!"* Denk hierbij eens aan de geschiedenis van de wereld, waar zonde en onvolmaaktheid geregeerd hebben, de miljoenen mensen die omgekomen zijn door geweld en honger, de enorme exploitatie en slavernij van mensen, de vernietiging van de natuur, al die vreselijke omstandigheden, die alleen maar meer toenemen in onze tijd, waarvan niemand ons kan bevrijden, en zie dan hoe onbeschrijflijk waardevol die ene zin is . . . *'het lam . . . dat de zonde van de wereld wegneemt!' . . .*

Hier komt hij aanlopen naar Johannes, *'het lam van God dat de zonde der wereld wegneemt.'* Geen mens kan ons verlossen van de toenemende ellende op aarde, niets heeft ooit een blijvend effect gehad, en nu is Jezus gekomen om een wereld zonder zonde te vestigen, waar niemand enig kwaad zal doen en niemand ongelukkig of eenzaam zal zijn en iedereen toch volkomen vrij zal zijn. Als we tot het inzicht kunnen komen dat deze uitspraak echt waar is in dit leven en voor de toekomst van de wereld, dan kunnen we volkomen gelukkig zijn met dit vooruitzicht.

Dat is zeker het grootste geschenk dat de mensheid ooit heeft ontvangen! En waarom wordt Jezus hier het lam van God genoemd? Omdat het letterlijke lam dat jaarlijks door de Israëlieten werd geofferd als boetedoening voor hun zonden, een voorafschaduwing was van het offer dat Jezus zou brengen, zijn eigen leven, om de mensen te bevrijden van zonde en dood. Hoe hij de mens met deze specifieke daad heeft gered, is een thema dat een goede uitleg nodig heeft, die in een later stadium van dit verhaal wordt gegeven.

Johannes vermeldt niet dat Jezus weken eerder al naar Johannes de Doper toe was gekomen om zelf ook door hem gedoopt te worden. We weten dat van de andere verslagen over Jezus leven. Eerst weigerde Johannes om hem te dopen, want Jezus had geen zonden om berouw over te hebben als volmaakt mens. Jezus was niet, zoals wij, verwekt door een menselijke vader en moeder. Hij was geboren uit een maagd door goddelijke interventie, juist om geen nakomeling van Adam te zijn, maar toch een echt mens te zijn.

De reden hiervoor is dat het een volmaakt mens vergde, die niet onder de zonde van Adam stond, maar volkomen gelijkwaardig was aan de volmaakte Adam voor zijn val, om de gevolgen van de oorspronkelijke zonde uit te wissen en de resulterende val uit de volmaaktheid.

Jezus zei tegen Johannes dat hij hem toch moest dopen en toen hij hem dan doopte, zag Johannes de geest van God, in de vorm van een duif, op Jezus neerdalen. Dit was de start van zijn taak als Messias, als Christus (beide hebben dezelfde betekenis, de eerste vanuit het Hebreeuws, de tweede uit het Grieks). Direct na zijn doop trok Jezus zich terug in de woestijn, waar hij veertig dagen vastte en door de duivel werd verleid. Maar hij doorstond die

beproeving en was volledig voorbereid om zijn taak onder de mensen op te pakken, die nu zou beginnen toen hij de plaats naderde waar Johannes nog aan het dopen was.

De volgende dag komt Jezus weer langs die plaats waar Johannes de Doper is en deze herhaalt zijn uitspraak 'Zie, het lam van God'. Twee van Johannes volgelingen horen hem dit zeggen en gaan daarop naar Jezus toe om zijn volgeling te worden. Op deze manier trekt hij op zijn tweede dag onder de mensen zijn eerste discipelen aan. Die vertellen hun verhaal aan anderen die ook komen om Jezus te volgen. Dit was de start van Jezus werk op aarde als de Christus.

Het eerste hoofdstuk van Johannes heeft ons de goddelijke oorsprong van Jezus laten zien en de grootsheid van zijn taak op aarde. Niets in de menselijke geschiedenis kan in de buurt komen van dit unieke 'bezoek' aan onze wereld door de zoon van God zelf. We hebben gezien hoe hij aan deze taak begon op dertigjarige leeftijd, een taak die drie en een half jaar later zou eindigen met zijn dood als 'het lam van God', waarmee hij de hele mensheid zou verlossen van de ketenen van zonde en dood. Dit was allemaal voorzien door meerdere profeten en zou nu werkelijkheid worden, precies zoals het beschreven was.

Water in wijn

(lees Johannes hoofdstuk 2)

Alles gaat nu snel. Jezus is teruggekeerd van zijn voorbereidende retraite in de woestijn op de eerste dag van zijn publieke missie, de volgende dag verzamelt hij zijn discipelen om zich heen en op de derde dag worden ze als groep uitgenodigd om een bruiloft bij te wonen.

Johannes 2: 1-5

De derde dag was er een huwelijk in Cana in Galilea. Jezus' moeder was daar. Jezus was ook uitgenodigd, samen met zijn discipelen, voor het huwelijk. Toen de wijn op was, zei Jezus' moeder tegen hem: "Ze hebben geen wijn."

Jezus zei tegen haar: "Vrouw, wat heeft dat met jou en mij te maken? Mijn uur is nog niet gekomen."

Zijn moeder zei tegen de bedienden: "Wat hij ook tegen je zegt, doe het."

Dit is een opmerkelijke en amusante gebeurtenis aan het begin van Jezus' missie als de Christus. Je zou kunnen zeggen dat hij een ontspannen start maakt, want hij neemt de tijd om naar een bruiloftsfeest te gaan.

Het kan wel een behoorlijk levendig feest zijn geweest, want te snel was alle wijn al op. Dat was zeker geen probleem van wereldformaat, maar het was jammer voor de gasten die het gezellig hadden met elkaar. En dan zegt Jezus' moeder tegen hem dat ze geen wijn meer hebben, alsof ze wil zeggen, 'daar kun jij wel wat aan doen.'

En zo vat hij haar woorden kennelijk ook op, want hij geeft haar een wat afwerend antwoord in de zin van 'wat heb ik daarmee te maken?' Maar zijn moeder voelt kennelijk dat er iets te gebeuren staat, want ondanks zijn antwoord zegt ze tegen de dienaren om alles te doen wat hij hen vraagt.

En dan zien we een eerste voorbeeld van hoe Jezus verbonden is met zijn bron en met zijn macht als de schepper van het leven zelf. Wat hier gaat gebeuren is heel interessant voor ons, want het zal ons veel leren over Jezus en over hoe het leven in elkaar zit.

Hij vraagt de bedienden om zes stenen waterkruiken, die daar aanwezig zijn, te vullen met water, er dan wat uit te scheppen en het naar de feestleider te brengen, die niet weet waar het vandaan komt. Hij proeft ervan, roept de bruidegom bij zich en prijst hem ervoor dat hij de beste wijn voor het laatst heeft bewaard.

En de gasten konden weer vrolijk verder drinken. Maar wat zien we hier gebeuren? Er was geen proces bij betrokken om het water in wijn te veranderen, geen inspanning van Jezus, geen ritueel, niets. Hij hoefde het alleen maar te willen en meteen bevatten de kruiken wijn van superieure kwaliteit.

Denk nog even aan het Woord van God, hij spreekt en het komt tot stand.' Er zij licht' en er was licht. Het is deze zelfde scheppende kracht die Jezus hier demonstreert op kleine schaal. Het laat zien dat hij totale beheersing heeft over de materie, over de realiteit, en dat hij die realiteit kan veranderen wanneer hij dat wil, zonder enige inspanning.

Hij kan nog steeds werken van buiten onze wereld, is niet onderworpen aan haar natuurlijke en fysieke wetten. Het was een wonder voor hen die binnen onze huidige werkelijkheid leven, die niet kunnen begrijpen hoe hij zulke dingen kan doen. Voor hem is het geen wonder, hij doet wat hij gewend is te doen op een veel grotere schaal. Op zijn niveau van bewustzijn is het een routinematige zaak.

Hier zien we hoe Johannes Jezus aan ons wil laten zien, als de oorspronkelijke maker van de wereld. Hij is de enige van de vier biografen van Jezus die deze gebeurtenis beschrijft. Voor wat extra wijn zorgen op een feest heeft geen diepe emotionele waarde, maar toch kan Johannes het gebruiken als een illustratie van de moeiteloze scheppende kracht van Jezus.

De hele schepping om ons heen is in werkelijkheid een groot wonder, dat we elke dag kunnen ervaren. Maar als dingen altijd gebeuren kunnen we de regelmaat ervan zien en noemen we ze geen wonderen meer. In de afgelopen eeuwen heeft de religie een beeld van Jezus opgebouwd als de man die wonderen kon doen. Maar eigenlijk is dat niet zo'n nuttig en volwassen beeld van hem.

Het is veel nuttiger en stimulerender om in te zien dat hij dingen doet die normaal zijn voor hem, en dat wij het zijn, in onze onvolmaakte staat, die het niet kunnen bevatten. Op die manier benadrukt het meer ons huidige onvermogen dan een of andere speciale gimmick van Jezus.

Water in wijn veranderen, zonder moeite, zonder dat het tijd kost, laat zien dat Jezus die totale controle had over onze realiteit, waarvan hij in de loop van het verhaal nog

vele voorbeelden zal geven, in toenemende mate van indrukwekkendheid en betrokkenheid.

Dus, wat kunnen we zeggen? Kwam Jezus naar de aarde om water in wijn te veranderen? Nee, hij kwam om te laten zien dat hij echt de zoon van God is, terwijl hij tegelijkertijd ook gewoon mens was! Dat mensen dat kunnen zien en geloven is van cruciaal belang voor hun aannemen van zijn geschenk van eeuwig leven. Want geloof in hem is de bepalende factor om het te kunnen ontvangen. Niet omdat hij iets speciaals van ons verlangt, maar het is de enige conditie waaronder wij het zullen aannemen als hij het aanbiedt.

Het laat ons ook zien dat Jezus uniek is in alle opzichten en dat hij niet tot een specifieke religie behoort. Hij heeft niets van doen met religie, hij is de maker van de mensheid, van alle mensen van alle religies en de hele natuur. Deze maker van alles is naar onze materiële wereld gekomen om mens te worden en ons onoplosbare dilemma voor ons op te lossen.

Dus Jezus verrichtte alleen 'wonderen' om te laten zien wie hij is en welke autoriteit hij bezit. Hij verrichtte die wonderen nooit om de wereld te genezen, alleen maar om te laten zien dat hij echt de zoon van God is. Hij genas de zieken die zijn pad kruisten, maar hij ging niet op zoek naar meer mensen die hij kon genezen.

Zijn boodschap van eeuwig leven door geloof in hem was het belangrijkste deel van zijn aanwezigheid. Af en toe zei Jezus tegen de mensen dat ze hem niet geloofden om zijn boodschap, maar alleen om de wonderen die hij verrichtte. Dat was een 'bijwerking' van de wonderen die hen niet hielp om echt te begrijpen en geloven wie hij was en wat hij zei.

Hierna gaan Jezus en zijn discipelen naar Jeruzalem voor de jaarlijkse viering van het Joodse Pesach feest. Als hij in de tempel komt, die in de oude regeling nog steeds 'het huis van God' is, jaagt hij de handelaren en geldwisselaars eruit en treedt hij op met grote autoriteit. Nu weet iedereen wie hij is en de religieuze leiders, die hij aan de kaak heeft gesteld, zijn niet blij met hem. Hij is een directe bedreiging voor hun autoriteit.

Opnieuw geboren worden

(lees Johannes hoofdstuk 3)

De Farizeeën waren Joodse religieuze leiders met groot aanzien en macht onder het volk. Als groep voelden zij zich genoodzaakt om Jezus tegen te staan, omdat hij hun autoriteit ondermijnde met zijn onderwijs, dat rechtstreeks van God de Vader afkomstig was en aantoonde dat de leer en voorschriften van de Farizeeën geen waarde hadden.

Maar persoonlijk waren sommigen van de Farizeeën gefascineerd door de woorden van Jezus en de grote tekenen die hij verrichtte. Een van hen was Nicodemus en hij kwam Jezus laat in de avond opzoeken om met hem te praten. In dit gesprek verklaart Jezus een belangrijk beginsel.

Johannes 3: 1-3

Nu was er een man van de Farizeeën genaamd Nicodemus, een leider van de Joden. Hij kwam 's nachts naar hem toe en zei: "Rabbi, we weten dat u een leraar bent die van God komt, want niemand kan deze tekenen die u doet, doen, tenzij God met hem is".

Jezus antwoordde hem: "Voorwaar, ik zeg u, als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het koninkrijk van God niet zien."

Verstandelijk gelooft Nicodemus dat Jezus van God komt 'want niemand kan deze tekenen doen die U doet, als God niet met hem is.' Maar Jezus laat hem zien dat het niet gaat om dat niveau van rationeel bewijs. De erkenning van waarheid komt van een dieper niveau. En dan begint Jezus zijn woorden met 'Voorwaar ik zeg u',

wat zoveel wil zeggen als 'let goed op, want wat ik je nu ga zeggen is essentieel!'

'Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het koninkrijk van God niet zien.'

Dit is een bijzondere opmerking, die veeleer wijst op een transformatie dan op een logische conclusie. Nicodemus snapt in eerste instantie niet wat Jezus hiermee bedoelt en hij stelt verdere vragen.

Johannes 3: 4-8

Nicodemus zei tegen hem: "Hoe kan een man geboren worden als hij oud is? Kan hij een tweede keer in de schoot van zijn moeder gaan en geboren worden?"

Jezus antwoordde: "Voorwaar, ik zeg u, tenzij iemand uit water en geest geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan! Wat uit het vlees geboren is, is vlees. Wat uit de Geest geboren is, is geest.

Verwondert u er niet over dat ik u gezegd heb: 'U moet opnieuw geboren worden'. De wind waait waar hij wil, en je hoort zijn geluid, maar weet niet waar hij vandaan komt en waar hij naartoe gaat. Zo is iedereen die uit de Geest geboren is."

Opnieuw geboren worden, niet voor de tweede keer via de moederschoot natuurlijk, maar uit water en geest, om het koninkrijk van God binnen te gaan? Hoe kunnen we dan geboren worden uit water en geest? Het geloven van de oorsprong en de boodschap van Jezus leidt tot vertrouwen in Jezus, wat leidt tot het uit de geest geboren worden en het binnengaan van het koninkrijk Gods. In dat koninkrijk is het licht en het eeuwige leven waarover Jezus spreekt.

Zodra we beseffen dat wat Jezus zegt de waarheid is, dat hij de zoon van God is en dat hij ons daadwerkelijk uitnodigt tot eeuwig leven, verandert onze werkelijkheid, eeuwig leven is opeens onze werkelijkheid geworden, direct op het moment dat we het zien en omarmen.

Wat uit het vlees geboren is, is de vleselijke onvolmaakte mens, de nakomeling van Adam, die zonde en dood van hem heeft geërfd. Dit is geen basis om mee in het koninkrijk van God te leven. De weg van het vlees leidt daar simpelweg niet heen. Wat uit de geest geboren is, is de nieuwe mens, die voortkomt uit de geest van God. Dit is een nieuwe geboorte die voor ons open staat.

Je kunt de wind horen en voelen, maar je weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat. Zo is het ook met iedereen die uit de geest geboren is. Allerlei soorten mensen horen dezelfde woorden en zien dezelfde dingen, van de een worden de ogen geopend en hij ziet het licht, terwijl een ander de schouders ophaalt en niets bijzonders ziet dat hem wakker maakt. Het is niet echt mogelijk om vast te stellen wat nu het verschil maakt. De een is geraakt door de geest en de ander niet.

Maar als deze dingen jou op een dieper niveau raken, en je voelt dat dit de belangrijkste dingen zijn in het leven, de dingen waarnaar je altijd hebt gezocht, dan ben je mogelijk op weg om geboren te worden door water en geest. Jezus zelf werd in water gedoopt door Johannes de Doper en later doopten Jezus discipelen ook de mensen die Jezus wilden volgen in water.

De doop in water is het uiterlijke symbool van de transformatie die je moeiteloos ondergaat. Het symboliseert het einde van het oude leven van de persoon, geboren uit het vlees, en het begin van de

nieuwe persoon, geboren uit de geest, die een totaal ander vooruitzicht heeft. Dit is een ware transformatie, meer dan de persoon op dat moment zich mogelijk bewust is, want je ervaart dat je afdaalt in het water en er als dezelfde persoon weer uitkomt, wat ook zo is, maar nu ben je in een nieuwe realiteit geplaatst, die zich vanaf dat moment meer en meer zal gaan manifesteren.

Je doop is jouw noodzakelijke acceptatie van de uitnodiging. Zonder jouw bewuste keuze gaat het niet gebeuren. Met deze stap ben je werkelijk uit water en geest geboren.

Ondertussen blijf je nog wel in de onvolmaakte staat van de gevallen Adam en zul je ouder worden en sterven in dit systeem, tenzij de grote omwenteling waar het boek Openbaring over spreekt zich nog tijdens je leven voltrekt en je direct aan de eerste opstanding deel zult hebben, daarover later meer. Deze tweede transformatie naar een volmaakte 'bodymind' situatie gaat dus nog komen voor alle volgelingen van Jezus.

Dus Nicodemus hoefde niet terug te gaan naar de baarmoeder, waarvan hij gelijk had dat dat niet kon, maar door zijn geloof in Jezus moest hij overgaan naar een nieuwe realiteit, geleid door de geest.

Johannes 3: 9-15

Nicodemus antwoordde hem, "Hoe kunnen deze dingen zo zijn?"

Jezus antwoordde hem: "Bent u de leraar van Israël en begrijpt u deze dingen niet? Voorwaar, ik zeg u, wij spreken wat we weten en getuigen van wat we gezien hebben, en u ontvangt onze getuigenis niet."

Als ik u aardse dingen vertel en u gelooft niet, hoe zult u dan geloven als ik u hemelse dingen vertel? Niemand is opgevaren naar de hemel, behalve hij die uit de hemel is neergedaald, de Zoon des mensen, die in de hemel is.

Zoals Mozes de slang in de woestijn heeft opgeheven, zo moet ook de Zoon des mensen worden opgeheven, opdat een ieder die in hem gelooft niet verloren zal gaan, maar het eeuwige leven zal hebben.

Jezus wijst Nicodemus erop dat hij al deze dingen had kunnen begrijpen als hij de geschriften van Mozes en de profeten echt had gekend. Hij is een leraar van het volk, een schriftgeleerde, en de geschriften die hij zou moeten kennen en begrijpen, spreken over de komst van de Messias en het doel van zijn komst. Hij had kunnen zien dat Jezus de vervulling was van alles dat de profeten over hem hebben geschreven, maar zijn denken is vleeselijk, hij heeft geen geestelijk inzicht. Alleen maar verbaasd zijn over de wonderen die Jezus doet is niet genoeg. Hij zal dieper moeten gaan dan dat!

Omdat dit boek ook bedoeld is voor mensen die geen kennis hebben van de werken van Mozes en de profeten, wil ik iets vertellen over Mozes die de slang omhoog heeft geheven in de woestijn, omdat het zo'n mooi voorbeeld is van het fenomeen waar we hier mee te maken hebben.

De Israëlieten woonden als ballingen in Egypte en de tijd was voor hen gekomen om de woestijn over te steken naar een nieuw tehuis. Mozes leidde zijn volk door de woestijn. Door hun ontrouwe gedrag duurde de reis veel langer dan nodig was en kwamen ze in allerlei problemen terecht. Op een bepaald moment was hun kamp overspoeld met giftige slangen waaraan veel mensen ten slachtoffer vielen.

Mozes vroeg God om hulp bij deze plaag en hij moest een slang van koper maken, deze hoog aan een paal bevestigen en de paal in het midden van het kamp plaatsen. Als nu iemand gebeten was door een gifslang, dan hoefde deze persoon alleen maar op te kijken naar de koperen slang aan de paal. Dan kon het gif hun niet meer doden. Ze hoefden alleen maar op te kijken naar de slang. Door dat te doen toonden ze hun geloof in die regeling en verschoof hun realiteit naar een waarin het gif van de slang hen geen kwaad zou doen.

En hier komt dan die belangrijke analogie in de woorden van Jezus:

Zoals Mozes de slang in de woestijn heeft opgeheven, zo moet ook de Zoon des mensen worden opgeheven, opdat een ieder die in hem gelooft niet verloren zal gaan, maar het eeuwige leven zal hebben.

De zoon des mensen, Jezus, moet, net als de slang, opgeheven worden en wie naar hem kijkt, in hem gelooft, heeft eeuwig leven. Zo simpel is het eigenlijk! Maar simpele dingen kunnen heel moeilijk gaan lijken door verdraaide redematies, waaronder de overtuiging 'dat het zo simpel heus niet kan zijn'.

Je wordt gebeten door een giftige slang, je kijkt op naar de koperen slang aan de paal en het vergif heeft geen effect meer. Hoe kan dat? Dat is toch onzin? Je gelooft dat Jezus de zoon van God is en je hebt eeuwig leven. Hoe werkt dat dan? Hoe kan dat zo zijn?

Dat is de positie waarin Nicodemus zich bevond met zijn vragen. Hij zag het niet, hij kon het niet bevatten. Hij zat vast in zijn eigen denken dat het niet mogelijk was. Hij vergat zich te realiseren, of te erkennen, als een leraar van

Israel, dat hij hier te maken had met de ontwerper en programmeur van de werkelijkheid zelf, degene die letterlijk alles kan doen.

Johannes 3: 16, 17

Want God heeft de wereld zo lief gehad, dat hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat een ieder die in hem gelooft niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben. Want God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om over de wereld te oordelen, maar opdat de wereld door hem gered zou worden.

Hier komen we bij de belangrijke kern van alle dingen, de liefde van God voor zijn schepping. God is liefde, leert de Bijbel ons, liefde is God's meest bepalende factor. Het is geen eigenschap, het is zijn ware wezen. Het is uit liefde dat hij de wereld maakt, het is uit liefde dat hij zijn eniggeboren zoon voortbrengt en hem al het andere scheppingswerk laat doen.

De zoon is de perfecte representatie van de vader, gelijk in liefde. Hij maakt alles prachtig en ingenieus. De grote schoonheid en diversiteit in de natuur zijn een blijk van die liefde. Hij scheidt de mens als verzorger van de aarde, hij maakt ze in de gelijkenis van God, met echte vrijheid van keuze en creatieve vermogens. En vervolgens kiezen Adam en Eva, het eerste mensenpaar, de weg van afscheiding van God. Ze verliezen hun volmaaktheid, die alleen gevonden kon worden in hun band met hun schepper, en introduceren verval en dood in de menselijke familie.

Hun nakomelingen, geboren in onvolmaaktheid en sterfelijkheid, hebben niet meer de mogelijkheid om die keuze te maken, zoals Adam en Eva die hadden, want

volmaaktheid zit niet in hun pakket. Ze zijn gevangen in deze lage staat. Er is geen uitweg zonder hulp van buiten. Maar God is liefde en zij zijn zijn creatie. In zijn liefde zal hij hen redden, *zonder hun recht van vrije keuze aan te tasten*. Hij dwingt ze tot niets. Als ze uit hun situatie bevrijd worden, dan zal het zijn omdat ze het zelf willen en er in vrijheid voor kiezen. Het vraagt niet meer dan een simpele daad van geloof van hun kant, zo weinig mogelijk, zoals het opkijken naar de koperen slang.

Want hier zien we die simpele schoonheid weer:

opdat een ieder die in hem gelooft niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben.

Je hoeft alleen maar in hem te geloven! Geloven dat het waar is wat hij zegt. Dat zet jou over in die nieuwe werkelijkheid. En je kunt alleen maar in hem geloven als dat ook echt zo is! Je kunt niet doen alsof je gelooft, dat werkt niet. Nicodemus zag de wonderen die Jezus verrichtte en redeneerde dat hij wel door God gezonden moest zijn, anders zou hij deze dingen niet kunnen doen. Dat kan een stap zijn in de richting van geloof, maar het is nog geen geloof. Nicodemus moest de tekenen die hij zag wel geloven, maar kon hij daaruit ook de gevolgtrekkingen maken? Was hij daar klaar voor? Hij was er duidelijk nog mee aan het worstelen. Hij wilde Jezus graag spreken maar wilde dat niet bij daglicht doen.

Nicodemus en zijn collega-Farizeeën deden veel dingen om gezien en bewonderd te worden door het volk. Ze wilden vereerd worden als vrome en geleerde mannen, heilige mannen, leraren van het volk, hoog op een heilig voetstuk. En dat weerhield hen ervan om Jezus als hun leraar en meester te zien. Ze konden gewoon niet de

nederigheid vinden om Jezus te zien voor wie hij was en dat openlijk te erkennen.

Maar als we wel openlijk in hem geloven, is er niets anders dat van ons wordt verlangd om door hem te worden geaccepteerd. We zullen door ons geloof vanzelf die nieuwe realiteit binnengaan en van daaruit zal ons leven worden ingevuld, allemaal door het kernbeginsel van de liefde. Echt geloven in Jezus betekent het binnengaan in die andere werkelijkheid, die werkelijkheid waarin hij de zoon van God is en deze wereld tot een perfecte plaats om te leven gaat maken, bewoond door mensen met een eeuwig leven. En iedereen kan ervoor kiezen om die toekomst te erven door nu in die realiteit te stappen. Dit is de nieuwe geboorte uit water en Geest waar Jezus over spreekt.

Dus behalve het geloof vraagt het niets van ons. Geen rituelen, geen protocollen, geen plichten, geen verboden, kortom, geen religie, geen ander gebod dan onze Vader lief te hebben, elkaar lief te hebben, de hele schepping lief te hebben en er voor te zorgen. Om Jezus te volgen waar hij ook gaat. En dat kan in elke levensomstandigheid, het vereist geen specifieke uiterlijke omstandigheden.

Want God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om over de wereld te oordelen, maar opdat de wereld door hem gered zou worden.

Zie, er is geen boze, straffende God die altijd op zoek is naar onze fouten en dwalingen. Jezus heeft er geen belang bij om ons te oordelen om onze zonden en onvolkomenheden of onze eventuele duistere kant, maar om ons te helpen, ons gelukkig te maken, ons te bevrijden van angst en dood, om ons in liefde en vrijheid te behouden. En om ons te leren hoe we in liefde en vrijheid

met elkaar kunnen leven. Hij gaat de samenleving veranderen en er een volmaakte wereld van maken, en we zijn uitgenodigd om met hem deel te nemen aan dit werk! Durven we hem te vertrouwen? Of zit er nog teveel van Nicodemus in ons?

Velen vinden de weg naar de waarheid van Jezus misschien niet zo gemakkelijk. Het kan zelfs heel moeilijk lijken, zoals het Nicodemus moet hebben geleken. Maar dit is het enige belangrijke om te onthouden als je het gevoel hebt dat je er nog niet bent: Er is niets anders nodig dan het geloof dat Jezus werkelijk de zoon van God is. Dus als je geconfronteerd wordt met moeilijkheden, weet dan dat het je vertrouwen is, dat nog niet compleet is. Het is niet iets anders, want dat kan het niet zijn. Dus je hoeft nergens anders te gaan zoeken, blij gewoon je geloof in hem onderzoeken, in de situatie waarin je bent, er zijn geen specifieke omstandigheden nodig. Wat houdt je tegen? Onderzoek dat en los het op! Dat is het pad!

Vaak hebben mensen het gevoel dat ze het eeuwig leven met Jezus niet waardig zijn, ze hebben een negatief oordeel over zichzelf. Goed nieuws, niemand is er goed genoeg voor, niemand is het waardig! Dus ook dat is geen argument, hij redt ons terwijl wij onwaardig zijn! Dat is pas een echte bevrijding!

Het zijn niet je slechtheid, zwakheid of onwaardigheid die je kunnen tegenhouden, het is je keuze om vanwege deze gevoelens niet in te gaan op de uitnodiging. Dat is het enige dat jou erbuiten kan houden! Jouw persoonlijke keuze wordt altijd gerespecteerd, maar wat de zonde betreft, wees gerust, die is gecoverd! Nu jij nog, kijk naar je vermeende bescheidenheid. Weet je zeker dat je met die houding niet in werkelijkheid het offer van Christus

ongeldig verklaart voor jou? Hij heeft alle mensen
bevrijd, ook jou!

Jezus het levende water

(lees Johannes hoofdstuk 4)

Jezus vertrekt van Judea naar Galilea in het noorden en passeert Samaria, een provincie van de Noord-Israëlische stammen die van het officiële jodendom zijn afgescheiden. In hun traditie hebben de Joden geen interactie met de Samaritanen.

In Sychar komen ze bij de put van Jakob, de discipelen gaan de stad in om eten te kopen en Jezus blijft alleen bij de put achter. Een Samaritaanse vrouw komt uit de stad om water te halen en Jezus vraagt haar om hem iets te drinken te geven.

Wat? zegt de vrouw, u, als Jood, vraagt mij, een Samaritaanse vrouw, om iets te drinken? Dat was zeer ongebruikelijk, Joden en Samaritanen spraken nooit met elkaar, dus Jezus doorbrak een diepgewortelde traditie met zijn vraag.

In zijn antwoord maakt hij zich niet druk om de traditie, maar hij gebruikt de gelegenheid om haar iets te laten zien van de waarheid die hij vertegenwoordigt.

Johannes 4: 10, 11

Jezus antwoordde haar: "Als u de gave van God kende en wie het is die tegen u zegt: 'Geef me wat te drinken', dan zou u hem gevraagd hebben en hij zou u levend water hebben gegeven.

Ze is niet meteen op hetzelfde niveau met Jezus als ze zijn woorden hoort en ze antwoordt:

"Mijnheer, u heeft niets om mee te putten, en de put is diep. Vanwaar hebt u dan dat levende water?"

Johannes 4: 13-15

Jesus antwoordde haar: "Iedereen die van dit water drinkt, zal weer dorst krijgen, maar wie van het water drinkt dat ik hem zal geven, zal nooit meer dorst krijgen; maar het water dat ik hem zal geven, zal in hem een bron van water worden die tot in het eeuwige leven ontspringt."

De vrouw zei tegen hem: "Mijnheer, geef me dit water, zodat ik geen dorst krijg, en ook niet helemaal hierheen hoef te komen om te putten."

Dan vraagt hij haar om terug te gaan naar de stad en haar man op te halen. "Ik heb geen man" zegt ze en Jezus antwoordt: "Je zei goed, 'Ik heb geen man', want je hebt vijf echtgenoten gehad; en hij die je nu hebt is niet je man. Dit heb je eerlijk gezegd."

Nou, zegt de vrouw, ik zie dat u een profeet bent. En dan begint ze te praten over de aanbedding van God:

Johannes 4: 20, 21, 23, 24

"Onze vaders aanbaden op deze berg, en u Joden zegt dat in Jeruzalem de plaats is waar mensen horen te aanbidden."

Jezus zei tegen haar: "Vrouw, geloof me, het uur komt, waarin u noch op deze berg, noch in Jeruzalem, de Vader zult aanbidden."

Maar het uur komt, en het is nu, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid, want de Vader zoekt zulke mensen om zijn aanbidders te zijn. God is geest, en zij die hem aanbidden moeten hem aanbidden in geest en waarheid."

Jezus ondersteunt de tradities en overtuigingen van de Joden en Samaritanen niet, zijn leer is van een ander niveau. De tijd om God op specifieke plaatsen te aanbidden is voorbij, dat was alleen maar een schaduw van de waarheid. Nu zullen we de Vader aanbidden in geest en waarheid. We zullen veel dichter bij hem staan, een veel persoonlijker relatie hebben. Hier onderscheidt Jezus de ware aanbedding en erkenning van de Vader van religieuze praktijken, met hun hiërarchieën en dogma's, hun exploitatie van de zonde, de schuld en de angst die onder het volk aanwezig zijn. Hier introduceert Jezus ware wetenschap, kennis van hoe dingen werkelijk zijn. God is geest en we moeten hem aanbidden in de geest.

Johannes 4: 25, 26

De vrouw zei tegen hem: "Ik weet dat de Messias komt," (hij die Christus heet). "Als hij is gekomen, zal hij ons alles verklaren."

Jezus zei tegen haar: "Dat ben ik, degene die tot u spreekt."

De vrouw wist uit de oude Hebreeuwse Schriften dat de Messias zou komen en alles zou verklaren. Dat geloofde ze al. Jezus hoefde alleen maar te zeggen: "Ik ben het", waarop ze hem vrij kon aanvaarden. Uit wat hij zojuist had gezegd begreep ze dat het geen enkel obstakel was dat ze een Samaritaanse was!

Op dat moment komen de discipelen terug en zien hem praten met de Samaritaanse vrouw. Het woord 'discipel' betekent 'leerling, student' en dat ze nog steeds leerlingen van de waarheid zijn wordt duidelijk, want ze zijn verbaasd dat hij sprak met de Samaritaanse vrouw, nog steeds onder de invloed van de traditionele leringen, hoewel ze waren onderwezen door Jezus.

Dit is gebruikelijk bij mensen die volgelingen van Jezus worden. Ook al worden ze door hem onderwezen, ze blijven ook onderworpen aan het onvolmaakte beperkte denken van de vleselijke mens. Daarom blijft het noodzakelijk voor een leerling van Jezus om door hem te worden onderwezen, totdat de 'grote upgrade' gaat plaatsvinden waarvan we meer zullen horen naarmate we verder komen.

De vrouw gaat terug naar de stad en vertelt de mensen dat ze moeten komen kijken. 'Het kan zijn dat ik de Messias net bij de waterput heb ontmoet'. Ze gaan meteen met haar mee en veel van de Samaritanen geloven in Jezus, niet langer om wat de vrouw hen verteld heeft, maar om wat ze zelf van hem gehoord en gezien hebben.

Het opvallende hier is dat Jezus iets totaal nieuws en eenvoudigs brengt in de relatie tussen God en de mens. Iets wat geestelijk en waarachtig is en buiten de gewoontes en regels van de mensen valt. En de Samaritanen kunnen het meteen absorberen en leven in die nieuwe revolutionaire waarheid.

In het algemeen wil de menselijke geest deze waarheid vastleggen in regels en religie, altijd met een zekere vorm van hiërarchie. Maar zodra zij dit doen, glippen de geest en de waarheid door hun vingers en blijven zij achter met een dode constructie. Dit is waar in onze tijd, waar de waarheid van Jezus, zijn wetenschap van de werkelijkheid, voor de meeste mensen verborgen is onder een stapel religieuze dogma's en tradities.

Jezus' macht over de dood

Jezus komt terug in Cana in Galilea, waar hij water in wijn had veranderd op het huwelijksfeest. Een man wiens

zoon stervende is, komt naar Jezus om hem te vragen mee naar zijn huis te komen en zijn zoon te genezen. Dit is de eerste reactie van Jezus:

Johannes 4: 48

Daarom zei Jezus tegen hem: "Tenzij u tekenen en wonderen ziet, zult u op geen enkele manier geloven."

Dit antwoord bevat een belangrijke aanwijzing. Mensen komen naar hem toe voor de tekenen en de wonderen die hij doet, maar het echt belangrijke deel zien ze nog niet. Wat is de kwestie hier? Jezus is gekomen met een speciale opdracht van God om het menselijk geslacht te redden van de duisternis en de dood in eeuwigheid. Zo omvangrijk is het. Om te laten zien wie hij is, dat hij niet zomaar een man met een verhaal is, voert hij tekenen en wonderen uit, zodat de mensen zullen luisteren. Maar het effect is dat ze vooral komen voor de wonderen en niet het grotere geheel zien dat hij hen voorhoudt.

Johannes 4: 49

De edelman zei tegen hem: "Mijnheer, kom mee voordat mijn kind sterft."

De vader wil dat zijn zoon in leven blijft en hij gelooft dat Jezus hem kan genezen. Dat kan hij ook, en hij geneest de zoon wel, maar dat alles is alleen maar deel van de 'tekenen' die hij doet om te laten zien wie hij is en welke macht hem gegeven is.

De tekens zijn onmiskenbaar en spreken tot de verbeelding van het volk, maar in feite wijst hij op veel grotere dingen die daarachter zitten, en dat is dat iedereen die in hem gelooft eeuwig leven zal hebben. Dat wil zeggen, het gaat er niet alleen om te geloven dat hij

ons nu kan genezen, maar om te geloven dat hij onze totale wereld kan en zal veranderen in een andere werkelijkheid waarin we voor altijd kunnen leven.

Maar de man heeft andere dingen aan zijn hoofd en zegt 'kom snel, voordat mijn zoon sterft'. We zouden waarschijnlijk allemaal zo reageren als we in zijn situatie zaten, maar het punt is dat mensen naar de tekenen blijven kijken terwijl de diepere, belangrijkere boodschap hen lijkt te ontgaan.

Jezus zegt hem naar huis te gaan, zijn zoon is hersteld. De man gelooft hem onmiddellijk en gaat naar huis. Halverwege ontmoet hij zijn bedienden die hem komen vertellen dat zijn zoon genezen is. Sinds wanneer? Precies sinds het moment dat Jezus hem vertelde dat hij naar huis moest gaan, omdat zijn zoon genezen was.

Opnieuw zien we het gemak waarmee Jezus deze dingen doet, bijna terloops. En we zien dat de man hem volledig gelooft. Hij heeft dus wel vertrouwen in Jezus, maar voor de dingen die hem direct aangaan en voor het voordeel dat hij er nu van krijgt. Maar zal deze man voor Jezus opkomen als de Farizeeën hem willen doden? Dat kan een heel ander verhaal zijn.

Mensen hebben dus wel vertrouwen in Jezus als ze hem wonderen zien verrichten, maar vaak slagen ze er niet in om ook het belangrijkste deel van zijn boodschap te beseffen. Daarom kan Jezus zeggen 'als jullie geen tekenen en wonderen zien, zul je zeker niet geloven'.

Als de mensen over deze woorden zouden nadenken, hadden ze misschien geantwoord: Wat bedoel je? Het is om de wonderen dat wij in jou geloven. Wij geloven dat jij deze dingen kunt doen en dat is waar we meer van

willen, wat is er nog meer te geloven? Wat zou ik nog meer kunnen wensen dan dat je mijn zoon geneest?

Ze zijn zo verwickeld in hun dagelijks leven dat het belangrijkste deel van de boodschap hen ontgaat. Ga maar na. Wie is Jezus? De zoon van God, het Woord van God. Hij zegt tegen de man, je zoon is gezond, en de zoon herstelt op datzelfde moment.

Hij zegt het en het gebeurt, net als bij de wijn in Cana. Hij hoeft er niets voor te doen, behalve het te willen, om het te laten gebeuren. Of je dit nu wonderen noemt of niet, hij heeft totale controle over onze realiteit. Hij hoeft niet te horen van de man waar zijn zoon is of wat zijn kwaal is, hij overziet alles en kan het aanpassen. Zo gemakkelijk is het, voor degene die alles heeft gemaakt, om de werkelijkheid te veranderen.

Maar waarom is de zoon van God onder de mensen en waarom doet hij deze tekenen en wonderen? Niet om ziekte en dood en wijntekorten tijdelijk op te lossen. Hij doet deze dingen alleen voor mensen die toevallig zijn pad kruisen. Het zijn dus tekenen van iets anders, iets groters, tekenen van zijn gezag over de werkelijkheid.

Als de mensen deze autoriteit zien, dan kunnen ze ook het grotere bericht geloven dat hij hen geeft, over de oorzaak van het lijden en de dood en over het koninkrijk van God dat de aarde zal transformeren en de mensen in staat zal stellen te leven in overeenstemming met hun oorspronkelijke doel, als kinderen van God met een eeuwige en open toekomst.

Uiteindelijk is de zoon van deze man, die door Jezus genezen is, op een bepaald moment gestorven, net als de man zelf. Dat was het einde van het verhaal dat hem

zorgen baarde toen hij Jezus ontmoette. Maar dat zowel deze man als zijn zoon weer kunnen leven door de opstanding, als volmaakte mensen, vrij van zonde en dood, dat is het belangrijkste wat Jezus te zeggen had.

Daarom kon hij zeggen 'je bent alleen geïnteresseerd in de tekenen' omdat het in werkelijkheid kleine dingen waren in vergelijking met wat hij ze echt te bieden had. Zelfs de dood van de zoon van die man was een kleinigheid in vergelijking met wat Jezus werkelijk kwam laten zien.